

Najlepšo nagrado

sprejme človek v starosti, ako si je bil pravočasno utrdil telo zoper starostne hibe. Tako zamore pri dobrem zdravju motriti, kako se morajo drugi boriti zoper slabosti, srčno tesnobo, omotico, glavobol, šumenje v ušesih, delovno nesposobnost, revmatizem, protin in prerano poapnenje žil. Pravilno izvedeno vsakoletno spomladansko zdravljenje s pomočjo sokov primernih zdravilnih zelišč osveži ves organizem, poživlja obtok krvi, ohrani prebavne organe v redu in ščiti zoper prerano staranje. Iz takih preizkušenih zdravilnih zelišč se izdeluje v ostalem znani Planinka čaj Bahovec, ki se baš sedaj splošno uporablja za spomladansko zdravljenje.

ki je imel nekaj denarja v listnici, se je drugega lotila skušnjava in mu je vzel en bankovec. Ko se je prvi prebudil, je opazil takoj, da mu manjka denar. Prijavil je celo zadevo orožnikom, ki so po temeljitem izpraševanju zvedeli za resnico in ugotovili krivca. Upamo, da nam tega poročila ne bo nikdo mogoče zameril.

Strehovci. Pred Cvetno nedeljo so doživeli naše sicer tako tihe gorice razen ob trgatvi in kako nedeljo, zopet velik in neliub dogodek. Pred nekaj tedni je bilo v strehovskih in okoliških vinogradih udreto v 27 vinskih hramih. Že takrat je bilo veliko nevolje med vinogradniki. Sedaj pa je bilo na enak način udreto v 10 vinskih hramov. Neznani zlikovci, kakor se čuje, po številu šest, so udirali v poslopja z železnimi predmeti in razbijali ključavnice, če pa tako ni šlo, so pa kar zolomili vrata. Ni jim bilo zadosti, da so odnesli meso, zabelo in žganje povsod do zadnje kaplje; polomili in razbili so kuhinjsko posodo in steklenice in pustili povsod strašno opustošenje po vinskih hramih. Ne vemo sicer, odkod se jemljejo tako tatovski tiči, vendar pa upamo, da se jih bo posrečilo najti in predati v roke pravice. Gotovo je bila to prava za velikonočne praznike, da jim ne bodo grla suha in želodec prazen. Pričakujemo, da bo oblast posegla vmes in bo preskrbela za varnost naših goric, da bodo gorice zopet imele mir.

Sobota. Napredoval je s 1. aprilom komandir orožniške postaje v Soboti, g. Rujs Josip, v čin narednika-voznika. Simpatičnemu in

vljudnemu orožniku k napredovanju iskreno čestitamo!

Martjanci. Dne 8. aprila ob 2. uri je izbruhnil pri naš požar. Zgorelo je seno, drva in poljsko orodje. Škoda znaša 20.000 Din. Samo vrlim gasilcem se je zahvaliti, da ni požar zavzel večjega obsega. S svojo požrtvovalnostjo in vztrajnostjo so reševali in otehi ognju, kar so mogli. Gasilci so prišli domači, iz Nemčevca in Merkišaveca. Kako je nastal požar, se ne ve. Sumi se, da je ogenj podtaknila zlobna roka.

Za lepoto naših vasi. Nihče še ni sprožil tega vprašanja, da bi se začelo gledati nekoliko bolj za lepoto naših vasi. Naše vasi, ki so sorazmerno velike, imajo veliko lepih in pripravnih prostorov, kjer bi se z malimi stroški lahko vse spramenilo v lepo naravno lepoto, bodisi v vrt, bodisi v lep zeleni gaj s cvetličnjakom. Vzamimo na primer Turnišče. Pred Balazovo hišo stoji precej velik trikot prazen in neizrabljen. Ker je z izpeljavo Banovinske ceste skozi Turnišče bil zreguliran dolnji del, bi bilo zelo umestno, da se posadijo akacije od Ivanove hiše do Magdičeve. Poleg tega je še pred Centralno gostilno lep prostor, kjer bi se z malimi stroški dalo popolnoma izpremeniti lice sedaj tako praznemu in neizrabljenemu prostoru. To je sam en slučaj. Koliko je še drugih vasi po Slovenski krajini, ki pričakujejo tega. Sobota spreminja svoje lice, le vasi zaostajajo. In vendar bi s povzdignjenjem naših vasi se lahko začeli baviti tudi z vprašanjem tujskega prometa. Ta propaganda je nujna, ker je še mnogo ljudi, ki niso bili v naši Slovenski krajini. Upajmo, da bomo to vprašanje pričeli tudi praktično izvajati in ne bo ostalo samo kot podana misel na papirju. Čas je, da začnemo! — Opozovalec.

Usodna statistika.

Na občnem zboru Združenja trgovcev v Mariboru so konstatirali usodno število, da je namreč 6000 trgovinskih obratov manj kakor jih je bilo l. 1932. Zato pozivajo vlado, da jim pomaga. — Na to moramo nekaj povedati. Trgovcem vlada naravnost ne more ničesar

Dr. JANKO PIHLAR

specialist za notranje bolezni

Maribor, Prešernova 2

ordinira dnevno od 8.—12. in od 2.—4. ure

samo ob nedeljah in praznikih ne ordinira.

pomagati, če ni ljudi, ki bi pri trgovcu kupovali. Ljudje, ki so svoj čas kupovali, niso pomrli, toda umrla je njihova kupna moč. Kmetje in delavci nimajo denarja, zato stoka in propada tudi trgovina. Res se meščanom dobro zdi, da dobivajo po 4 jajca za 1 dinar, naj pa istočasno pomislijo, da bo kmet, ki dinarjev ne je, prinesel v trgovino le en dinar, namesto štirih. Čudimo se trgovskim krogom, da so iskali leka svojim težavam v vseh mogočih »purfelcih«, glavnega pa edinega »dravila« pa niso niti zahtevali. Zahtevali so celo nekaj, kar zna — jim samim škoditi: naj se znižajo stroški na železnici, naj grejo občinski in banovinski proračuni navzdol. S tem se vedno le manjša obtok denarja in postaja trgovina slabša, s tem bodo oni, ki so dolžni, še hitreje šli v propast, ker dolgovi rastejo po obrestih in s cenami nič ne padajo. Vahimo za: trgovske in obrtne organizacije, da s — jmejo naše stališče, da se cene kmetiskim pridelkom dvignejo! Samo v tem je rešitev vsega problema, rešitev kneta, a tudi rešitev obrtnikov in trgovcev in z industrijo tudi delavcev. Zaženimo se vsi naenkrat s to edino zahtevo in mora prodreti!

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtno Din 9.—

veških valpetov, je bridka resnica. In uprav grajska ošabnost ter krutost napram vsakemu, ki ni bil svoj lasten gospodar, je posebno povzdigovala Josipovo oskrbnništvo v očeh ponižnih zagorskih kumekov ter kum.

Še ena oskrbniška vse graje ter obsodbe vredna lastnost je koreninila v Pasaričevem šaferju: bil je brezvesten babjek — brezsrčen nasilnež v tem oziru. Če se mu dekle niso udajale, so morale od hiše in isto je bilo z mlajšimi ter bolj čednimi delavkami.

Pred vsemogočnim Šuškovičem je imel ženski spol tolik strah, da niti z glasnimi pritožbami ni upal na dan.

Veronika je kmalu spasla oskrbnikovo brezmejno pohotnost in je prosila moža, naj ga posvari, ker je v očito pohujšanje celi okolici. Grga je ob takih pritožbah brezbrizno zmajal z ramami in dostavil v opravičilo Josipa: »Ženske so njegova stvar. V svoji službi je na mestu in nekako postransko veselje ter zabavo mora imeti.«

Mož je torej soglašal z oskrbnikovim nečistovanjem, mu dajal celo potuho in to ravnanje je zabijalo

med Grgo in Veroniko od dne do dne globokejšo za gozdo razdora.

Čedna ter dobra Veronika je bila na novem domu gazdarica ter kumica, ki je slobodno jedla, pila in le-nuharila, kolikor se ji je ljubilo; ko je šlo za kake odločitve in gospodinske pravice, je bil Josip Šuškovič daleč pred njo!

Kadar je bil gazda posebno pri volji, je povabil v klet razne imenitnejše Stenjevčane. Ob takih prilikah se je razvilo razposajeno rajanje, ki se je zavleklo v par dni. Veronika ni smela niti pogledati v ono kamro v kleti, s kom popiva mož, prepeva, se gosti in se obnaša cela družba, kakor pri ljudožrskem plesu.

Zakaj tako hrupne gostije v podzemlju, znal Bog! Ko je bilo veseljačenje pri kraju, je govoril celi Stenjevec: »Kum nas je gostil. Hočemo, da mu vrnemo na drug način, ker mu ne moremo z jedjo ter pijačo.«

Opisani prepad med Pasaričem in njegovo mlado ženko je zazeval kar prve dni po poroki. Mesto da bi se bil mož ženi bližal, se ji je odtuževal. Že pred poroko ji je bil navaden tujec, po nekaj tednih zakonskega življenja ga je — zasovražila. Pobegnili bi bila z njej tolikanj tujega novega doma, da se ni bala sra-

Ameriško zakonsko pravo.

Ameriške Združene države ne posedajo do danes enotnega zakonskega prava. V vseh 48 državah sklepajo državljani zakone po posebnem pravu, ki je običajno v za zakonca pristojni državi. — Najnižja starost za vstop v zakonski stan se giblje pri ženskem spolu med 12 in 21 leti in pri moških med 14 in 24. To se pravi: V nekaterih državah se smejo poročiti že 12letne deklice in v drugih pa morajo čakati moški do polnoletnosti. V državi South Karolina, kjer biva največ zamorcev, je ločitev zakona nemogoča. Oni pari iz South Karoline, ki bi

Odprta noč in dan so groba vrata

Fram. Iz Celja je prišla žalostna vest, da je tam v bolnici umrl naš bivši organist gospod Franc Ratej, 62 let star. Kdo ga ni poznal, tega postrežljivega in dobrosrčnega moža! Dober je bil in vse je znal napraviti in popraviti za malenkostno plačilo, zlasti še ure, ki so mu jih od daleč nosili, da jih je imel včasih polno mizico. Dobri Bog naj mu da popolno plačilo in v nebesih naj prepeva Alelujo Zvečljčarju, kateremu je toliko let zvesto služil in pel slavo na zemlji!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V četrtek dne 11. aprila popoldne je za vedno zatisnil svoje trudne oči blagi mož Petek Franc, posestnik na Strjanskem vrhu. Rajni je umrl v najlepših moških letih, star komaj 52 let. Pokojnik, ki je bil razumev trsničar, je bil miren in trezen mož, ki ni poznal nobenega prepričanja, ne sovraštva in nobene kletve. Svoji družini je bil skrben oče in svoji ženi dober mož. Bolehal je na zavratni bolezní ter je iskal zdravja najprej v ormoški bolnici. Ker mu tukaj niso mogli pomagati, so ga poslali v Zagreb. Pa tudi tukaj mu niso mogli pomagati. Mirno in vdan v voljo božjo je prenašal hude bolečine. »Slovenski gospodar« je več let zahajal v njegovo hišo. Pogreb je bil v soboto dne 13. t. m. ob številni udeležbi ljudstva, ki so prihiteli od vseh strani in rajnemu posodili zadnjo pot. Na pokopališču mu je govoril zadnje slovo domači, g. opol župnik. Domači pevski zbor je zapel ganljivo nagrobno. Bog mu naj bo plačnik za vsa njegova dela, žalujoči obitelji naše iskreno sožalje!

Ščavnica. Dne 11. aprila smo ob obilni udeležbi spremili k večnemu počitku k Sv. Benediktu v Slov. goricah vrliga moža Petra Valnerja. Bil je gostilničar, mož na svojem mestu, ki ni izkoriščal slabosti človeka; če je spoznal, da kdo hoče več piti, kakor je žejen, mu ni dal več pijače, ampak ga je opozoril, da naj rajše drugič pride. Tega posnemanja vrednega moža ni več. Spremili so ga k več-

nemu počitku otroci, sorodniki in prijatelji od blizu in daleč. Rajni je bil mož krščanskega prepričanja in stalni naročnik »Slovenskega gospodarja«. Naj počiva v miru!

Središče ob Dravi. Dne 9. aprila smo pokopali vpokojenega gospoda Franca Cajnka ob velikem spremstvu ljudstva iz Središča in Sv. Bolfenka. Pogreb je vodil g. dekan Bratušek iz Svetin ob asistenci g. župnika Molana od Sv. Bolfenka, g. vpokojenega župnika Zadravca ter domačega g. župnika Alfonza Klemenčiča. Imenovanim duhovnim gospodom bodi izrečena najiskrenejša zahvala, istotako vsem drugim, ki so prihiteli od blizu in daleč, da izkažejo blagemu pokojniku zadnjo čast!

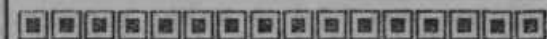
Braslovča. Umrl je v Gornjih Grčah posestnik Marolt Avgust. Bil je skrben družinsk oče, dober gospodar, vnet javen delavec, zvest naročnik in agitator za katoliško časopisje, ustanovitelj katoliške hranilnice in posojilnice v Braslovčah. Delal in pomagal je rad povsod, kjer je šlo za pošteno in krščansko stvar. Umrl je dobro pripravljen za večnost v 60. letu svoje starosti. Kako je bil spoštovan, je pokazal njegov pogreb. V Kamenčah pa je umrl posestnik Franc Rojnik, star šele 37 let; zapušča ženo in 4 nepreskrbljene otroke. Rajnima večni mir, preostale naj tolaži Bog!

Sv. Križ pri Regaški Slatini. Dne 7. t. m. je preminil Čonč Janez, posestnik v Cerovcu. Rajni je bil skrben gospodar, dober oče in zgleden mož. Bil je dolgo vrsto let občinski odbornik. Bil je mož trdnega krščanskega prepričanja in zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« in drugih krščanskih listov. Vneto je častil presv. Srce. Eno uro hoda je bil oddaljen od župne cerkve, toda kljub svoji starosti in celo v najhujšem zimskem vremenu ni nobenkrat opustil nedeljske službe božje. Tudi ob vsakih volitvah je storil svojo krščansko dolžnost. Rodil se je v občini Sv. Trojica leta 1864, oženil leta 1890; vzorno je gospodaril na svojem posestvu 45 let. Pred tremi tedni

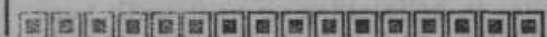
ga je položila na bolniško posteljo oslabelelost srca. Svoje bolečine je boguvdano prenašal in tako tudi v Gospodu umrl. O njegovi prikljubljenosti je pričal njegov pogreb. Ob hiši žalosti so mu pevec zapeli »Spomladi vse se veseli«. Ob odprtem grobu se je poslovil od pokojnika s prisrčnimi besedami g. kaplan Čatar. Ob zadnjih zvokih »Vigredie« so se pogrebci žalostni razšli. Naj počiva v miru!

Videm ob Savi. Umrla je gospa Elizabeta Knez. Dosegla je častitljivo starost 88 let. Ves čas življenja globokoverna, je tudi pred smrtjo zgledno prejela sv. zakramente. Pogreb se je vršil v soboto popoldne. Mrtvaške obrede je izvršil g. dekan Ivan Medvešek ob asistenci g. kaplana Pečarja. Naj v miru počiva, preostalim naše sožalje!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Pretekli teden nas je zapustila dobra zlata mamica Rozalija Mir, rojena Kramberger, v starosti 55 let. Njena življenjska pot je bila s trnjem posuta. Delavna kakor čebela, ni poznala počitka, pripravljena vedno pomagati vsakemu in ob vsaki priliki. Rajna z: pušča žalujočega moža, s katerim je delila žalostne in vesele ure življenja, in sedem otrok, katere je zgledno, krščansko vzgojila ter mnogo prerano zapustila. Pogreb je vodil g. monsignor in mestni župnik ljutomerski v družbi domačih gospodov duhovnikov ob veliki udeležbi ljudstva od blizu in daleč. Draga mafi, ohraniti te hočemo v hvaležnem spominu vekomaj, želeč tvoji duši blaženi raj!

Ali si že obnovil naročnino?

se radi ločili, romajo v Remo v državi Nevada, kjer brez nadaljnega ustrežajo njihovi prošnji. Seve se ne smejo po ločitvi vrniti nazaj v domovino, če se ponovno poročijo, ker bi bili obtoženi radi dvoženstva.

Zračna pošta v Franciji

katero bodo vodili iz daljave. Na Francoskem razmotrivajo zamisel letala, ki se da voditi na daljavo. Poakusi z omenjenimi letali so uspeli že tako daleč, da bodo uvedena v kratkem času v promet. Francoska poštna uprava hoče te vrste letal uporabljati za redno poštno zvezo med Parizom in mestom Calais za redni prevoz pošte. Letalo

mote, katero bi nakopala s pobegom očetovi hiši. — Nahajala se je v za mlado ženo nevzdržnem položaju in še potožiti ni mogla svojega gorja živi duši.

Dolgo je prosila moža, naj obiščeta njen dom, da bo povedala staršem, kako in kaj se ji dopade ter godi na novem domu. Grga je skraja izbegaval takim prošnjam na vse mogoče načine in z raznimi izgovori. Ko je slednjič le pristal na obisk, je vzel seboj še neizogibnega Šuškoviča, ki se ni poznal doma gazdarice ob Sotli.

Odpeljali so se z obilnimi darovi za Katičeve v troje v Kraljevec.

Obisk tolikanj imenitnega ter bogatega zeta ter presrečne hčerke je bil Katiču povod za prireditev cele gostije. Povabil je na pogoščenje mladega para več sosedov, da slišijo ter vidijo, kako se godi njegovi edinki na imanju, katerega vodi poleg gazde še šafer!

Pri Katičevih so se rokovali veseli Zagorci, bratili, peli, pili in se ponašali z vsem onim, česar marsikateri nikoli posedal ni.

Šele višek pogostitve ter domačega veselja je lahko porabila Veronika, da je zginila z materjo od mize.

V dekliški Veronikini kamri je zvedela mila maj-

ka, da obilno založena miza, grunt ter razni drugi imetek v zakonu nista vse. Čula je iz ust lastnega otroka zatrdilo, da se zasaja v njegovo srce mesto klic ljubezni do moža — sovraštvo in to po njegovi krivdi!

Izpoved mlade žene materi je bila dolga, odkrita in v upu:

»Mati, svetuj, kaj za naprej, ker tako ne more in ne bo šlo za bodočnost!«

Pri takile bridki izpovedi sta obe ženski obilo jokali. Izlili so se po obrazih obeh potočeci solz, predno se je zbrala mati in dala hčerki nasvet:

»Vražji Šuškovič mora od hiše in potem bo morebiti boljše!«

Stenjejski gosti so se zopet vrnili. Gazda ter šafer sta bila prav židane volje in zadovoljna. Pripravila sta s posetom vidno veselje starima in celemu Kraljevcu. Veronika je nesla na novi dom materino tolažbo ter trden sklep, da bo obračunala pri prvi priliki z oskrbnimskim drznežem.

Šuškoviča je obisk pri Katičevih naravnost predrugačil ter prelevil. Napram mladi gazdarici je ubral čisto novo pot uslužnosti ter ji je prepuščal v gospo-